

ezen költségeknek a piaci árakból való levonása által könnyen kiszámítható.

A tőarak között mutatkozó nagyobb különbségek szülik az egyes értékosztályokat.

Ha az általam, közleményemben jelzett ármegállapítási mód az erdőgazdaság és fakereskedelem terén követetnék, az erdőbirtokosok és fakereskedők alig kerülnének abba a kellemetlen helyzetbe, hogy tűzifakészletüknek sokszor tekintélyes része, a raktáron évekig való fekvés nyomán bekövetkező korhadás folytán veszendőbe jutna. Egyuttal el fog maradni az értékesítést gátló meg nem felelő egységárak esetenkénti leszállításának szükségessége.

Ennélfogva véleményem szerint mindazon erdőterményárjegyzékek tűzifa egységárai, melyek a tüzi erőnek tekinteten kívül való hagyásával állapítottak meg, úgy az eladó, mint a vevő szempontjából és a vevő közönség részéről az erdőbirtokosokba vetett bizalom megszilárdítása érdekében felülvizsgálatnak, illetve helyesbítésnek alávetendők.

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK.

I.

Meghívó.

Az Országos Erdészeti Egyesület helyiségeiben (Budapest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) 1914. évi január 16-án (pénteken) délután 6 órakor *de Pottere Gerard* m. kir. főerdőmérnök

„Az 1913. évi párisi nemzetközi erdészeti kongresszus”

czímen felolvasást tart, melyre a t. Czímet tisztelettel meghívja

Budapest, 1914. január hóban

az Országos Erdészeti Egyesület
elnöksége.

A felolvasást a Schuller-féle vendéglőben (V., Alkotmány-utca 31.) barátságos
összejövetel követi (étkezés étlap szerint).

Titkári jelentés.

Az Országos Erdészeti Egyesület 1913. évi december hó 16-án tartott közgyűlésén előadta: *Bund Károly*.

Tisztelt Közgyűlés!

Egyesületi életünknek legkimagaslóbb pontja a legutóbbi közgyűlés óta az a tanulmányut volt, amelyet az osztrák „Reichsforstverein“ szíves meghívása alapján és az osztrák kollégák 1911. évi magyarországi látogatásának mintegy viszonzásaképpen a folyó év nyarán rendeztünk s amelyen elnökünk ő exczellenziájának vezérlete alatt egyesületünknek mintegy 50 tagja vett részt. Kimagasló mozzanattá avatta ezt az utat az a valóban szívélyes, barátságos fogadtatás, amelyet kiránduló társaságunk a Lajtán tul nemcsak a meghívó társegyesület részéről, hanem a politikai és erdészeti hatóságok, az érintett erdők birtokosai és minden érdekelt más tényező részéről egyaránt utunk egész tartama alatt szüntelenül tapasztalhatott, nemkülönben a megtekintett erdők által nyújtott érdekes szakbeli tanulságok, amelyekkel tárgysorozatunk egy másik pontja alatt lesz alkalmunk bővebben foglalkozni. De emlékezetes marad utunk azon kedves jelenet révén is, hogy elnökünk ő exczellenziájának indítványára megragadva a kínálkozó alkalmat, Isten szabad ege alatt üdvözöltük és részesítettük lelkünk mélyéből fakadó ovációban ösz uralkodónkat, amikor agg korával daczolva éppen működésünk színterére, az erdőbe indult, hogy ott a vadászat örömeinek hódoljon.

Az ausztriai tanulmányut kiváló sikere mindenestre biztató hatással van arra, hogy egyesületünk máskor is rendezzen kirándulásokat a külföldre, ami által nem csupán saját ismereteink bővülnek, hanem a kölcsönös megismerés révén magunknak és hazánknak barátokat is szerezhetünk.

Az egyesületünk által tanulmányutak céljára a mult évi közgyűlés határozata értelmében fordítható összeget a f. évben olyképpen hasznosította az igazgató-választmány, hogy három magán-szolgálatban álló tagtársunknak tette lehetővé az ausztriai tanulmányuton való részvételt 250—250 K-ás ösztöndíjak adományozása által.

Az Erdélyi Gazdasági Egyesületnek f. é. szeptember havában tartott birtokpolitikai gyűlésével kapcsolatban igazgató-választmá-

nyunkban is szóvá kerültek ezen fontos kérdés erdőgazdasági vonatkozásai, amelyeknek tárgyalására bizottság küldetett ki, mely munkálatával azonban még nem készült el, úgy hogy érdemlegesen erről a tárgyról csak a jövő évi titkári jelentés fog megemlékezhetni.

Szepes vármegye erdészeti egyesülete azzal a kívánsággal fordult egyesületünkhöz, hogy oly esetben, amikor a fennálló vidéki egyesületek körzetét közvetlenül érdeklő kérdésekről van szó, az illető vidéki egyesület is meghallgattassék. Igazgató-választmányunk e kívánság teljesítését, mint különben is természetesen adott esetben követni szándékolt eljárást, készséggel kilátásba helyezte.

Földes János tagtársunk egyik beadványában a tűzifa méretezésénél tapasztalt visszaélések megszüntetését szorgalmazta. A kérdés tanulmányozására kiküldött bizottság jelentéséből az igazgató-választmány arról győződött meg, hogy a kérdés megoldásának első feltétele a fakereskedelmi szokványok helyes megállapítása. S minthogy az erdőgazdaságnak ebben a tekintetben nem csupán a tűzifára nézve vannak jogos kívánságai, az igazgató-választmány elhatározta, hogy a szokványok ügyével általánosságban foglalkozni fog.

Áttérve egyesületünk belső ügyeire, elsősorban tisztelettel jelentem, hogy a Horváth-Sándor-alapítvány 1913. évi jutalomdíját az igazgató-választmány tegnap tartott ülésében egyhangulag homoki erdőink jeles művelőjének, erdőgazdaságunk egyik, a szó legszorosabb értelmében és kizárólag magyar ágazata kifejlesztőjének, Kiss Ferencz m. k. főerdőtanácsosnak ítélte oda, azon kiváló érdemeiért, amelyeket az alföldi futóhomokterületek megkötése, azok okszerű művelése terén a gyakorlatban és irodalom terén szerzett.

A Bedő-Albert-alapítvány mindkét ösztöndíja a f. évben ki volt adva s élvezői kitünő előmenetelt tanúsítottak.

Segélyalapjainkból a múlt év végével 57 erdőtiszt és 5 erdő-őri özvegynek 2608 K, 26 erdőtiszt árvának 1286 K, végül 22 erdőtisztnek és 6 altisztnek 2030 K segélyt utaltványoztunk. A segélyalapok közül leginkább a Wagner-Károly-alapítvány van igénybe véve, melynek kamatai teljesen elégtelenek a vele szemben támasztott jogos igények kielégítésére. E bajon segitendő az igazgató-választmány a folyó évre vonatkozóan a t. közgyűlés jóváhagyásának reményében elrendelte, hogy ezen alapítvány

kamataihoz az egyesület pénztári feleslegéből 1000 K csatoltassék, a jövőre nézve pedig azzal a javaslattal lép a t. közgyűlés elé, hogy ez összeg olyképen biztosittassék, hogy a Wagner-Károly-alap tőkéje az általános alaptőke terhére 25.000 K névértékű érték-papírral emeltessék.

Méltóztassék az igazgató-választmány ezen határozatát, illetőleg javaslatát elfogadni.

Egyesületünk vagyona a múlt év végével a zárszámadás szerint 1,009.727 K 97 fillér, melyből 400.000 K esik a székház értékére, 201.035 K 47 fillér az alaptőkére, 347.951 K 11 fillér a külön rendeltetéssel bíró alapítványokra, 33.181 K 26 fillér a leltári tárgyak és 27.560 K 13 fillér a könyvtár értékére.

Folyó évi bevételeink eddig 111.021 K 89 fillér, kiadásaink 67.121 K 16 fillér.

Ide tartozóan jelentem, hogy egyik érdemes tagtársunk, néhai Szantner Gyula esztergomi káptalani főerdész 10.000 K-t hagyományozott jótékony célra egyesületünk kezelése alá, a hagyaték körüli bonyodalmak miatt azonban még nem jutottunk ezen összeg birtokába.

Tagjaink létszáma a mai napon a következő: Alapító tagok 867, rendes tagok 1220, összesen 2087, ami a múlt évvel szemben 2 alapító és 10 rendes tagból álló szaporodást jelent.

Az igazgató-választmány határozatából a folyó év végével nagyobb arányu taggyűjtést indítunk, melynek szives támogatására a t. Tagtársakat felkérem.

A tagok gyűjtésére annál nagyobb szükség van, mert a kéréssel halál ismét fájdalmasan nagy rést ütött a folyó év folyamán is sorainkban. Súlyos veszteség érte igazgató-választmányunkat és az egész magyar erdészetet *Sóltz* Gyula ny. min. tan., országos főerdőmester halálával, akivel egyike azoknak vált ki az élők sorából, akik a hazai erdőgazdaság bölcsőkorában már tevékeny részt vettek annak felvirágoztatása körül, aki a kathedráról a lelkes magyar erdészek légióit nevelte és tanította, hogy az országban elszéledve a tudomány beléjük oltott csiráját kifejleszszék és tudásukat a haza javára gyümölcsöztessék, — s aki a magyar erdészet legmagasabb és legdiszesebb állását elérve, több mint négy évtizedes szolgálat után vonult vissza, de társadalmi téren ekkor sem vonta

meg tanácsát, közreműködését tőlünk. Egyik rokonának szívességéből arcképe díszíti egyesületünk helyiségeit, megőrizve emlékét azok részére is, akik személyét már nem ismerték.

Elhunytak ezenkívül: alapító tagok közül: *Andrássy Dénes* gróf, *Borszéki Soma*, *Dimitrievics György*, *Fothi Nándor*, *Garlathy Kálmán*, *Hub Rezső*, *Jávorszky Albert*, *Kenessey Kálmán*, *Miklós Lajos*, *Nádossy Kálmán*, *Neogrády Kálmán*, *Pásztogy Ernő*, *Rochlitz Nándor*, *Széchenyi Andor* gróf, *Zuszkín Károly*; a rendes tagok közül: *Bálint Mihály*, *Bedő Lajos*, *Ferenczi Béla*, *Huszthy László*, *Iffitsits József*, *Jureczky Mór*, *Kovács Gusztáv*, *Kozma János*, *Krause Géza*, *Ludmann Miksa*, *Lukátsffy Elek*, *Nagy Pál*, *Pilz Ottó*, *Szantner Gyula*, *Szántó Zenó*, *Szegedi-Ensch Károly* báró, *Szimon Béla*, *Tatarek Kálmán*.

Méltóztassák az elhunytak feletti őszinte részvételünknek a közgyűlés jegyzőkönyvében helyt adni.

Mint minden évben, úgy ezuttal is azzal fejezem be tiszteletteljes jelentésemet, hogy boldog emlékü alelnökünk, *Wagner Károly* sirját ebben az évben is kegyeletesen gondoztuk.

III.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának Budapesten 1913. évi december hó 15-én tartott rendes üléséről.

Jelen voltak: *Dr. Bedő Albert* és *Horváth Sándor* alelnökök, *Almásy Andor*, *Arató Gyula*, *Bittner Gusztáv*, *Csik Imre*, *Csupor István*, *Gaul Károly*, *Gesztes Lajos*, *Hering Samu*, *Hirsch István*, *Hubay Zsigmond*, *Kaán Károly*, nemeskéri *Kiss Pál*, *Kócsy János*, *Lászlóffy Gábor*, *Muzsnay Géza*, *Nagy Károly*, *Osztroluczky Géza*, *Péché Kálmán*, *Schmidt Ferencz*, *Téglás Károly*, *Tomcsányi Gyula*, *Török Sándor* választmányi tagok, *Balogh Ernő*, *Szalai Ernő* és *Térfi Béla* rendes tagok, valamint az egyesület tisztikara.

Távolmaradásukat kimentették: *Tallián Béla* báró, elnök, *Havas József*, *Hoffmann Antal*, *Jákói Géza*, *Kiss Ferencz*, *Krajcsovits Béla*, *Laitner Elek* és *Vadas Jenő* választmányi tagok.

I. Az elnök az ülést megnyitva, a jegyzőkönyv hitelesítésére nemeskéri *Kiss Pál* és *Téglás Károly* választmányi tagokat kéri fel.

II. A pénztár állásáról a titkár a következő jelentést terjeszti elő:
 a bevétel 1913. évi január hó 1-től a mai napig --- 111.021 K 89 f,
 a kiadás ugyanezen idő alatt --- --- --- --- --- 67.121 K 16 f.
 Rendkívüli befizetesként 370 K folyt be az utolsó igazgatósági
 ülés óta, kötelezvényben tett alapítványok törlesztése czimén.

Egyben a titkár a II. (ügyviteli költségek) rovatán 1000, a
 VII. (székház) rovaton 2000, az egyéb kiadások (XXI.) rovatán
 pedig 1000 K póthitel engedélyezését kéri, mivel ezeken a rovato-
 kon évközben a költségvetés kereteit túllépő rendkívüli szükség-
 letek merültek fel.

Javasolja továbbá titkár, hogy a jutalmak és segélyek, valamint
 a nem állandó irodalmi kiadványok rovatán az év végével fen-
 maradó összeg későbbi felhasználásra letétbe helyeztessék, a pénztári
 feleslegből pedig 2500 K a báró Bánffy-Dezső-alapítvány gyarapítá-
 sára fordíttassék, a maradék pedig a személyfelvonó költségeinek
 fedezésére a letéti számadásnak visszatérítettessék.

III. A Horváth-Sándor-alapítvány jutalomdíját az igazgató-
 választmány titkos szavazással egyhangulag a tagok sorából egyedül
 ajánlott Kiss Ferencz m. kir. főerdőtanácsosnak ítélte oda a magyar
 alföld s nevezetesen a homoki erdőgazdaság fellendítése körül
 szerzett nagy érdemeinek elismeréséül.

IV. Az igazgató-választmány a Wagner Károly és Luczenbacher
 Pál alapítványoknak $2283 + 424 = 2707$ K-nyi kamataiból, amelyek
 közül a Wagner-Károly-alap kamatai az igazgató-választmány leg-
 utóbbi ülésén hozott határozattal a pénztári készlet terhére 1000 K-val
 növeltettek, 75 erdőtiszti és 6 altiszti özvegynek összesen 3707 K,
 az Erzsébet-királyné-alapítványból 23 erdőtiszti árvának 948 K,
 a gróf Tisza-Lajos-alapítványból 12 erdőtisztnak és 8 altisztnak
 2032 K, a Faragó-Béla-alapítványból két erdőtiszti árvának 225 K
 segélyt szavaz meg. A Faragó-Béla-alapítvány harmadik segélyére
 az alapító özvegyének első helyen Hermel Margitot, második, illetőleg
 harmadik helyen pedig Sável Ilonát és Szalay Annát ajánlja.

V. A titkár bemutatja Roth Gyula alábbi indítványát:

Az Országos Erdészeti Egyesület tekintetes választmányához.

Gyakran halljuk azt a panaszt, hogy hazánk erdészei nem járatosak eléggé
 a fakeskedelem szokásaiban és üzleti viszonylataiban és be kell ismernünk azt
 a tényt, hogy nemcsak a gyakorlatban működő szaktársaink legnagyobb része

tényleg nem ismeri ezeket a viszonyokat, de sem a főiskolán, sem a gyakorlati szolgálatban nem is nyílik megfelelő alkalom arra, hogy megismerhessék. A belterjes erdőgazdaságnak tovább való fejlesztése elé pedig nézetem szerint ez a tény esetleges súlyos akadályt gördíthet.

Hogy mennyire szükségesek ezek az ismeretek és mily nagy súlyt fektetnek másutt ezek megszerzésére, annak igazolására bátor vagyok felhozni azt, hogy — amint külföldi tanulmányutjaim alkalmával magam is tapasztaltam és amint pl. Véssei Mihály alerdőfelügyelő tanulmányuti jelentésében is felelti — külföldi, nagyon fejlett erdőgazdasággal dicsekvő uradalmak erdőtisztjeiket gyakran küldik ki az uradalom költségén csakis avégett, hogy a fogyasztóhelyek piaczi viszonyait és a kereskedelem konjunkturáit a helyszínen tanulmányozzák.

Egy nemrégiben megjelent miniszteri rendelet megmutatja már az utat, amelyen szerény nézetem szerint a fent körülírt hiányon segíteni lehet, amennyiben az 1913-ik évi május hó 29-én 4737/I/A/3. szám alatt kelt rendelet kimondja azt, hogy az államvizsgálóhoz szükséges gyakorlati szolgálatnak elfogadható az oly szolgálat is, amelyet az államvizsgálóra készülő valamely, az erdőgazdasággal kapcsolatos vállalatnál teljesített és pedig oly törvényesen bejegyzett cégéknél, amelyek a fának termelésével, szállításával, feldolgozásával és értékesítésével, vagy pedig szállítási eszközök és fűrészek létesítésével és kezelésével foglalkoznak.

Ez az uttörő intézkedés éppen a jelen pillanatban annál fontosabb, mert jelenleg főiskolánk tul van zsufolva és a végzettek egy része nem juthat be a tulajdonképpeni erdészeti szolgálatba sem magánosoknál, sem a kincstárnál, illetőleg az állami szolgálatnál.

Szerény nézetem szerint ennek a rendelkezésnek tovább való kiépitése hazai erdőgazdaságunknak igen nagy érdekét jelenti és talán oly módon volna ez keresztülvihető, hogyha az Országos Erdészeti Egyesület, amely a hazai egész erdőgazdaságunkat felölelve, erre leghivatottabbnak látszik, alkalmas módon propagandát fejtene ki aziránt, hogy ugy a kincstár, mint más erdőbirtokosok az államvizsga előtt álló alkalmazottaikat a szükséges két évi gyakorlatnak bizonyos idejére lehetőleg nagyobb számban küldjék ily vállalatokhoz; de amellett azok fizetésüket, illetőleg segélydíjukat tovább is élveznék. Ily módon fiatal szaktársaink közül nagyobb számnak nyílnék alkalma arra, hogy a kereskedelmi viszonylatokkal és kereskedelmi körökkel közelebbi ismeretségre léphessen, anélkül, hogy a szolgálatadónak ez számottevő hátrányt jelentene.

Teljes tisztelettel rámutatok ez alkalommal arra is, hogy — különösen az államvizsgák alkalmával — gyakran felmerül az a tapasztalat is, hogy a két évi gyakorlati időt, amely tulajdonképen még az oktatásnak és kiképzésnek ideje, az államvizsgálóra jelentkezők tulságosan egyforma és semminemű változatosságot nem nyújtó munkakörben kénytelenek eltölteni. Ezt a tényt rendesen a szolgálat érdekével okolták meg a munkaadó hatóságok és uradalmak.

Igaz, hogy a szolgálat érdekével bizonyos fokig összeütközik az, hogy egy-egy alkalmazott rövid időközönkön belül más és más munkakörbe jusson. De viszont fontolóra veendő az is, hogy ha az államvizsgálóra készülő fiatal

szaktársunk ilyen módon sűrűbb váltakozással más és más szakmabeli munkakörrel ismerkedik meg, az nem jelenthet nagyobb hátrányt még a pillanatnyi alkalmaztatásában sem, mert hiszen a kezdet kezdetén állva, nagyobb gondot és felelősséget igénylő munka úgyszólván alig fog rábiztatni; ezzel a csekély hátránnyal pedig szemben áll az a nagy előny, hogy fiatal szaktársunk előtt abban az időben, amidőn lelke legfogékonyabb az ilyen iránt, feltárul szakunk sok oldala és a hatóság vagy az uradalom oly szakembert nevelt magának, akinek látóköre tulterjed egy-egy ágon, továbbá úgy a munkaadónak, mint az alkalmazottnak alkalma nyílott arra, hogy megismerjék azt a munkakört is, amely az illető képességeinek és hajlamainak leginkább felel meg, amelyben ennél fogva legnagyobb eredményt érhet el.

Teljesen eltekintek most attól, hogy az egyoldalú foglalkoztatás a vizsgálo bizottságot is nagyon vissza helyzetbe hozza, mert a jelölttől meg kell követelnie a teljes képzettséget; de viszont méltányosságból nem vethető vissza a jelölt, mert olyant nem tud, aminek megismerésére neki senki alkalmat nem nyújtott.

Jelen javaslatommal nem óhajtok a közgyűlés elé lépni, már csak azért sem, mivel az idő rövidsége miatt annak alapos előkészítése lehetetlen.

De mivel meg vagyok győződve arról, hogy ez a kérdés szakképzésünknek és erdőgazdaságunknak nagyon fontos problémáját foglalja magában, amelynek megoldása azonban nagy óvatosságot és tapintatosságot is igényel, azért nem is öntöm javaslatomat határozott formába sem, hanem teljes tisztelettel kérem a tekintetes választmányt, méltóztassék fentieket fontolóra venni és amennyiben a kérdést arra érdemesnek itélné, keresni az utat-módot arra, hogy az itt összeütköző ellentétes érdekek között méltányos kiegyezés létesüljön s fiatal szaktársainknak módot nyujtsunk arra, hogy úgy a tulajdonképeni szaktávágó munkák minden terén, valamint az erdőgazdasággal elég szoros összefüggésben levő, sőt a pénzügyi szempontok miatt felette fontos fakereskedelem és faipar terén is a lehető legnagyobb és mélyreható képzettséget sajátíthassanak el.

Javaslatomat a tekintetes választmány kegyes pártfogásába ajánlva, maradok

Selmeczbánya, az 1913-ik évi december hó 12-én

kiváló tisztelettel

Róth Gyula

m. kir. főerdőmérnök.

Az igazgató-választmány az indítványt a főiskola reformja ügyében már régebben kiküldött bizottsághoz utasítja.

VI. Az igazgató-választmány az állami erdőtiszték gyermekeinek nevelését segélyző alap intéző bizottságába további három évre Laitner Elek és Kócsy János választmányi tagokat küldi ki.

VII. A titkár bemutatja özv. Faragó Béláné közjegyző előtti nyilatkozatát, amelyben a Faragó-Béla-alapítvány szabályzatának tervezett módosításához szószerint hozzájárul.

Tudomásul szolgál.

VIII. Az Országos Állatvédő Egyesületnek a természetvédelem ügyére vonatkozó és pártolás végett az Orsz. Erdészeti Egyesületnek is megküldött memorandumát az igazgató-választmány adandó alkalommal kész támogatni, erre nézve azonban bevárandónak tartja azokat az intézkedéseket, amelyeket a kormány a folyó évi november hóban, Bernben tartott nemzetközi természetvédelmi értekezletből kifolyólag előreláthatóan megteend.

IX. A Franklin-Társulat abbeli értesítését, hogy az „Erdő” czimű lap nyomdai előállítási árát 10⁰/o-kal felemeli, az igazgató-választmány tudomásul veszi.

X. Rochlitz Béla és Schlachta László ama kérvényei, hogy atyjuk, néhai Rochlitz Nándor, illetőleg Schlachta László alapító tagsági jogai reájuk ruháztassék, az alapszabályok értelmében teljesíttetik.

XI. Uj tagokként felvétetnek: a) alapító tagnak: v. *Ajtay* Sándor 300 K-val kötelezvényben. aj. Bárdos József;

b) rendes tagnak: *Bendik* J. Gyula kir. közalap. erdőmérnökgyakornok, aj. Ferenczi József; *Dobromirescu* János vagyonszociális főszámvevő, aj. Balás Sándor; *Fogarasi* Béla gyakornok, aj. Temesváry Béla; *Fotoc* Péter erdőgyakornok, *Liuba* Péter és *Mihalescu* Péter főerdészek, aj. Balás Sándor; *Spangel* Ernő gyakornok, aj. Medveczky Ernő.

K. m. f.

IV.

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesületnek Budapesten 1913. évi december hó 16-án tartott rendes közgyűléséről.

Jelen voltak: báró *Tallián* Béla elnök, dr. *Bedő* Albert és *Horváth* Sándor alelnökök, az egyesület tisztviselői, továbbá:

Adriányi Pál, *Ajtay* Jenő, Almásy Andor, Ambrus Lajos, Arató Gyula.

Babós József, Bachmann Ottó, Bakkay József, Balaton Antal, Balogh Boldizsár, Balogh Ernő, Barsi Árpád, Barsi Nándor, Barsy Richárd, Bartóky József, Becker Róbert, Bekény Aladár, Benkő Rezső, Bereczky Gyula, Beyer Jenő, Bécsy Dezső, Béky Albert, Biloveszky Béla, Biloveszky József, Binder Béla, Biró Zoltán, Bittner Gusztáv, Bodor Jenő, Borsiczky Ottó, Buhescu Terentius.

Csik Imre, Csik Gyula, Csupor István.

Debreczeny András, Dezső Zsigmond, Dielt Gusztáv, Dobrovits László, Donáth Sándor, Doroszlai Gábor.

Eröss Gyula, Esztegar Bálint.

Fábián Béla, Fás Gyula, Fehér Pál, Fogarassy Béla, Fritz Rezső, Früstök István, Früstök László, Früstök Tivadar.

Gaál Károly, Garlathy Oszkár, Gaul Károly, Gruber Gyula, Günther Frigyes, Gyöngyössi Béla.

Halász József, Hangay Géza, Hering Samu, Hinfner György, Hirsch István, Hreblay László, Hubay Zsigmond.

Illés Vidor, Intzedy Géza.

Jánosi Pál, Jüngling János.

Kaán Károly, Kallivoda Andor, Karvas Emil, Keiner Rezső, Kelecsényi Ferencz, Kócsy János, Kiss Ferencz, Kolossy Imre, Konczwald Ferencz, Kondor Vilmos, Konok Tamás, Kovács Gábor, Kozma István, Körmendy Károly, Krause Dezső.

Lánczy Antal, Lászlóffy Gábor, Lende Ede, Lenhard Antal, Levitzky Albert, Lipcsey László, Lőfi Jenő.

Marosi Antal, Marosy Ferencz, báró Marschall Ernő, Mayer Gyula, Mayer Zoltán, Mattanovich Károly, Medveczky Ernő, Metzli Kamill, Michalus Sándor, Muzsnay Géza.

Nagy György, Nagy Károly (Budapest), Nagy Károly (Lugos), Nadas Béla, Nemes Károly.

Ocsárd Károly, Ormay Gyula, Orosz Antal, Osztroluczky Géza.

Papp Béla, Papp István, Papp László, Pauer Jenő, Payer Sándor, Pájer István, Pánczél Ottó, Páll Miklós, Párnai Attila, Petényi Keresztély, Péch Kálmán, Pfeiffer Gyula, Pirkner Ernő, Plech József, Pukács Endre, Puskás Ferencz.

Rappensberger Andor, Ráduly János, Ritter Károly, Rochlitz Béla, Róth Gyula, Ryll Viktor.

Sághy Kálmán, Sándor Imre, Sándor Jenő, Selymessy Ferenc, Simonffy Gyula, Skultéty Győző, Solc Szvetozár, Soltz Gyula, Somogyi Lajos, Spengel Sándor, Spetmann János, Schmid Ernő, Schmidt Ferencz, Schmidt Károly, Szabó József, Szakmáry Ferencz, Szalai Ernő, Szaltzer Lajos, Szántó Mihály, Szegedy György, Székely Mózes, Szénássy Béla, Szokoloczy József.

Tarcsányi Kálmán, Temesváry Béla, Teodorovits Ferencz, Terényi Sándor, Téglás Gábor, Téglás Károly, Térfi Béla, Thuránszky Béla, Tichy Kálmán, Tirts Rezső, Tomasovszky Imre, Tomassek Miklós, Tordonyi Emil, Török Sándor.

Újfalussy Mihály.

Varga János, Várnay Ödön, Vermes Viktor, Volfinau Gyula.

Wachter Gyula, Winkler Miklós.

Ziegler Mihály, Zólyomi Imre.

Báró *Tallián* Béla elnök: Tisztelt Közgyűlés! Szívélyesen üdvözlöm az egyesületnek megjelent tisztelt tagjait és elsősorban

őnagyméltóságának, a földmivvelésügyi miniszter urnak képviselőjét, tisztelt barátomat, Bartóky József államtitkár urat.

T. Közgyűlés! Az általunk képviselt gazdasági ág fontos forduló ponthoz érkezett, még pedig azon törvényjavaslat elkészülte által, amely az erdő, az erdőkezelés és ezzel kapcsolatos ügykört felöleli; meg vagyok győződve, hogy az a határkő, melyhez e törvényjavaslat elkészültével jutottunk, egy jobb jövőt jelent számunkra.

Hiszem és remélem, hogy egyesületünk ennek az erdőtörvényjavaslatnak birálatából a ráháruló kötelességet, amely egyuttal jog is, a maga részéről teljes odaadással fogja teljesíteni, mert meg vagyok győződve és tudom azt, hogy a földmivvelésügyi kormány minden szakszerű, helyes és a tapasztalati életből meritett indokot és észrevételt a maga részéről a legnagyobb örömmel fog tárgyalás alá venni és el is fogadni. Ennek előterjesztése után, amelyet kérek tudomásul venni, a közgyűlést megnyitom.

Méltóztassék hozzájárulni, hogy Csik Imre miniszteri tanácsos és Nádas Béla főerdőtanácsos urakat kérjem fel a jegyzőkönyv hitelesítésére.

Bund Károly titkár:

Tisztelt Közgyűlés! Van szerencsém bejelenteni, hogy a földmivvelésügyi miniszter ur ő nagyméltósága *Bartóky* József államtitkár urat, továbbá *Lászlóffy* Gábor és *Téglás* Károly miniszteri tanácsos urakat, a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur pedig *Szalai* Ernő m. kir. közalapítványi főerdőtanácsos urat bizta meg képviselétével. A horvát-szlavon erdészeti egyesület *Tordony* Emil erdőtanácsos urat küldte ki, aki *Thuránszky* Béla főerdőszámtanácsos urral együtt a zágrábi kir. erdőigazgatóságot is képviseli. Az Arad, Déva, Lugos, Temes vidéki erdészeti egyesületet *Székely* Mózes alelnök, a Baranya, Somogy, Tolnamegyei erdészeti egyesületet *Pánczél* Ottó alelnök, Borsod, Gömör, Heves megyék erdészeti egyesületét *Gesztes* Lajos elnök és *Hering* Samu alelnök, a szepesvármegyei erdészeti egyesületet *Nádas* Béla elnök és *Selymessy* Ferencz m. kir. főerdőmérnök, Kecskemét szab. kir. várost *Szegedy* György tanácsnok és *Bakkay* József főerdőmérnök, Kőrmöczbánya szab. kir. főbányavárost *Lende* Ede főerdőmérnök, Pozsony szab. kir. várost *Fehér* Pál városi erdőmester, Szeged

szab. kir. várost *Kiss Ferencz* m. kir. főerdőtanácsos, *Selmecz-bánya* szab. kir. várost *Zólogy Imre* tb. tanácsnok, erdőmester, a Coburg hercegi uradalmakat *Hering Samu* erdőigazgató és *Szénássy Béla* erdőrendező urak képviselik körünkben. (Éljenzés.)

Elnök: A bejelentés tudomásul vétetik. Méltóztassék megengedni, hogy a titkár ur előterjessze jelentését a legutóbbi közgyűlés óta kifejtett egyesületi tevékenységéről.

Bund Károly titkár: (felolvassa titkári jelentését, l. az Erdészeti Lapok 1914. évi I. füzetét).

Elnök: T. közgyűlés! Kíván-e valaki hozzászólni a titkári jelentéshez a közgyűlés t. tagjai közül? Ha senki sem kíván, bátor vagyok feltenni a kérdést: méltóztatnak-e a titkári jelentésben foglaltakat tudomásul venni? (Felkiáltások: Tudomásul vesszük!) Azonkívül méltóztatnak-e hozzájárulni ahhoz, hogy a Wagner-Károly-alapítványhoz 1000 K hozzácsatoltatott s hogy a Wagner-alap a jövő évben 25,000 koronával kiegészíttessék, továbbá, hogy az elhunyt tagok emléke a jegyzőkönyvben megörökíttessék.

Amennyiben senki sem kíván hozzászólni, ezeket határozatilag kimondom.

Következik a napirend 2-ik pontja: 11 választmányi tag választása. A szavazatszedő bizottság elnökéül felkérem *Pirkner Ernő* urat, tagjaiul *Barsy Richárd* és *Tomasovszky Imre* urakat. A szavazás idejére a gyűlést felfüggesztem.

Szünet után.

Elnök: T. közgyűlés! A folytatólagos ülést megnyitom, következik a napirend 3-ik pontja: *Borsiczky Ottó* erdőmérnök ur felolvasása „Ausztiai utunk tanulságai“ címen.

Borsiczky Ottó felolvassa ismertetését, melyet vetített képekkel illusztrál (lásd az Erd. Lapok 1914. évi I. füzetét).

Elnök: T. közgyűlés! A közgyűlés egyhangu nézetének adok azt hiszem kifejezést, amidőn *Borsiczky Ottó* erdőmérnök urnak úgy a felolvasásért, mint a bemutatásért meleg köszönetet mondok. (Élénk helyeslés.) Kíván-e valaki hozzászólni? (Felkiáltások: Nem!)

Ha senki sem kíván, akkor áttérünk a tárgysorozat további folytatására. Kérem a szavazás eredményének bejelentését.

Pirkner Ernő: T. közgyűlés! Van szerencsém tisztelettel bejelenteni, hogy 109 szavazó vett részt a választásban. 109 szavazatot

kapott: *Darányi Ignác, Gesztes Lajos, Hering Samu, Kócsy János, Nagy Károly, Péch Kálmán, Vadas Jenő, Török Sándor*, 108 szavazatot kapott: *Marosy Ferencz, Schmidt Ferencz* és 100 szavazatot kapott: *Schmidt Károly*.

Elnök: Van szerencsém tehát tisztelettel bejelenteni, hogy a választmányba 4 évre újra választottak: *Darányi Ignác, Gesztes Lajos, Hering Samu, Kócsy János, Marosy Ferencz, Nagy Károly, Péch Kálmán, Schmidt Ferencz, Vadas Jenő, Török Sándor* urak és 3 évre *Schmidt Károly* ur választott meg. (Éljenzés.)

Következik a napirend 4-ik pontja: az alapszabályok módosítása.

Czillinger János segédtitkár: Felolvassa az alapszabályok módosítására vonatkozó javaslatot (l. az Erdészeti Lapok 1913. évi XXIII. füzetében közölt választmányi jegyzőkönyvet).

Elnök: Kérem a t. közgyűlés tagjait, kíván-e valaki a most felolvasott alapszabálymódosításokhoz hozzászólni? Ha senki sem kíván, kimondom határozatilag, hogy a közgyűlés a felolvasott módosításokat elfogadja; két pontban külön határozatra van szükség, melyekre külön teszem fel a kérdést: méltóztatnak-e a titkár személyi pótlékát 2000 K-ra felemelni, azt nyugdíjképesnek kijelenteni és méltóztatnak-e elhatározni, hogy a nyugdíjalaphoz további intézkedésig évenként 4000 koronát csatoljunk? (Élénk helyeslés.) A választmányra vonatkozólag oly határozatot kérek, hogy az 1914. évben választott új 20 tag közül 1915., 1916., 1917. években mindig a legkisebb szavazatszámot nyert 5—5 tag lép ki; ha többen egyenlő szavazatot nyernek, a szavazattöbbség dönt. (Helyeslés.)

Ezeket tehát határozatilag kimondom.

Következik a napirend 5-ik pontja: jelentés az 1912. évi számadások megvizsgálásáról és az 1914. évi költségvetés megállapítása.

Bund Károly titkár: T. Közgyűlés! Méltóztatnék megengedni, hogy elsősorban a reámvonatkozólag előbb hozott határozatért hálás köszönetemet fejezzem ki.

Az 1912. évi zárszámadás megvizsgálása, melyet az igazgatóválasztmány letárgyalt, valamint az 1914. évi költségvetés megállapítása, melylyel az igazgatóválasztmány szintén foglalkozott,

valamint a behajthatatlan tagdíjak törlésére vonatkozó javaslat külön kinyomatva a tisztelt tagok kezében van. Méltóztatnak-e kívánni ezeknek részletes felolvasását? (Felkiáltások: Nem kívánjuk!)

Elnök: Bátor vagyok feltenni a kérdést: Méltóztatnak-e az 1913. évi zárszámadást elfogadni, a felmentvényt megadni, a behajthatatlan tagdíjak törlésére vonatkozó javaslatához hozzájárulni és az 1914. évi költségvetési előirányzatot elfogadni? (Felkiáltások: Elfogadjuk!) Ha igen, ezt határozatilag kimondom.

Bund Károly titkár: T. Közgyűlés! A Deák-Ferencz-alapítvány kamatai az 1913/14. évekre a múlt évi közgyűlés határozatából le vannak foglalva. Ezekre nézve tehát új intézkedés szüksége fenn nem forog, örömmel jelenthetem egyuttal, hogy egy régebbi pályázatunk, illetve megbízásunk a folyó évben testet öltött, amennyiben eredetileg dr. Tuzson Jánosnak volt megbízása arra, hogy „A fák anatómiai szerkezetéről“ művet írjon; minthogy körülményei változtak, a művet, melyet ő kezdett meg, az ő vezetése mellett egy asszisztense: dr. Hollendonner Ferencz műegyetemi tanársegéd hozta tető alá. A mű teljesen érdemesnek találtatott arra, hogy a Deák-Ferencz-alapítvány kamataival jutalmaztassék, és így egyesületünk kiadványai igen szép, érdemes, talán mondhatnám az ország határain kívül is figyelmet keltő művel szaporodott. (Élénk éljenzés.)

Elnök: Méltóztatnak ezt tudomásul venni? (Felkiáltások: Hozzájárulunk!) A közgyűlés tudomásul veszi.

Következik a napirend 7-ik pontja: Indítvány az 1914. évi közgyűlés helyére és tanácskozási tárgyaira nézve.

Bund Károly titkár: T. Közgyűlés! Jövő évi közgyűlésünk helyére, tárgyaira és idejére ezideig indítvány nem tétetett. Az igazgató-választmány kéri, hogy az e tekintetben teendő intézkedésekre nézve neki felhatalmazás adassék. Mindenesetre kívánatos, hogy mivel évek hosszú során át Budapesten tartottuk közgyűlésünket, most valahol vidéken, erdei szemlével kapcsolatosan, nyáron tartsuk azt. Méltóztassék az igazgató-választmányt az ezzel kapcsolatos intézkedésekre felhatalmazni. (Helyeslés.)

Elnök: Méltóztatnak a javaslatához hozzájárulni? (Felkiáltások: Hozzájárulunk!) A közgyűlés a felhatalmazást megadja.

Következik a napirend 8. pontja: az indítványok.

Bund Károly titkár: Az alapszabályok szerint 24 órával a közgyűlés előtt egy indítvány érkezett be az Erdészeti és Vadászati Altisztek Országos Szövetségétől, mely hosszasan indokolva kifejti, hogy közbenjárást kérnek az erdőtörvény revíziójával kapcsolatosan címük és helyzetük tárgyalás alá vétele végett. Az indítvánnyal az igazgató-választmánynak még nem volt alkalma érdemlegesen foglalkozni, méltóztassék tehát azt az erdőtörvény revíziójával kapcsolatos érdemleges tárgyalás végett az igazgató-választmánynak kiadni. (Helyeslés.)

Azonkívül még két indítvány érkezett, de csak a tegnapi választmányi ülés után. Mindkettő Bartos Gyula tagtársunktól. Az egyik az Erdészeti Zsebnaptár anyagának részben csökkentését, részben kiterjesztését kívánja, nevezetesen a vasuti díjszabást kéri kihagyni és viszont fapiaczi statisztikai adatokat tart szükségesnek.

A másik indítvány azt czélozza, hogy az egyesület keresse meg a földmivelésügyi minisztert, hogy a kincstári, közbirtokossági és községi erdőségekben nyiladékrendszerrel létesítsen és a nyiladékokban kitermelt fák értékét nemzetiségi vidékeken erdőségek vételére fordítsák.

Ezekre nézve is csak azt vagyok bátor kérni, méltóztassék ezeket a javaslatokat az igazgató-választmánynak kiadni. (Helyeslés.)

Elnök: Méltóztatnak hozzájárulni, hogy az összes indítványok az igazgató-választmánynak kiadassanak? (Felkiáltások: Hozzájárulunk!) Akkor ezt határozatilag kimondom.

Nekem van még egy tiszteletteljes előterjesztésem, amelyet írásban nem adtam be, de szíves engedelmmel szóval terjeszték elő.

Nem csináltam soha titkot abból, hogy az erdőtisztek és az erdőőrök ruházatát nem tartom sem csinosági, sem czélszerűségi szempontból elfogadhatónak. Nem hallgathatom el azt se, hogy kedves és kellemes emlékű ausztriai utunkon, amíg mi magyarok különböző színezetű, vágásu, modoru, fajtájú és szövetű mindenféle ruhában jelentünk meg és nem tettük azt a benyomást, hogy összetartozó testületet képezünk, addig az osztrák birtokosok és erdőtisztek egyenlő, igen csinos öltönyben jelentek meg és az alkalmazottak mind büszkék voltak arra, hogy gazdáik, az erdőtulajdonosok, ugyanazt a ruházatot hordták.

Rám ez oly kedvező benyomást tett, hogy ki sem mondhatom.

Mert láttam, hogy ott nemcsak belsőleg, hanem külsőleg is egyenlő formát viselnek az erdőbirtokosok az erdészalkalmazottakkal együtt.

Én tudom, hogy a magyar ember nem szereti az uniformist, bizonyos tekintetben averzióval viseltetik iránta. Nem is arról van szó, hogy törvénnyel vagy rendelettel megállapított uniformis legyen, hanem hogy bizonyos vonatkozásokban nem mint egy szétszórt nyáj jelenjünk meg, hanem mint egybetartozó testület.

Érintkezésbe léptem a földmivelésügyi miniszter ur ő nagyméltóságával és ő is osztja ezt a nézetemet. A maga részéről ő is a legmelegebben kívánja támogatni és arra kért, proponáljam a t. közgyűlésnek, küldjön ki egy bizottságot, mely az általa meghatározandó urakkal ezt a kérdést letárgyalja, megállapítja és később így abba a helyzetbe jussunk, hogy a bizottság megállapodásai tekintetében állást foglalhassunk (Élénk éljenzés.)

Ha a t. közgyűlés osztja ezt a nézetemet, méltóztassék a maga részéről egy bizottságot kiküldeni. Nemcsak hivatásos erdész urakat, hanem erdőtulajdonos urakat is kérek kiküldeni, mert azt hiszem, hogy amit az erdőliszt urak fognak viselni, azt mi is viseljük majd. Javaslom, hogy a bizottságba a következő urakat válasszunk: *Kiss Pál, Osztroluczky Géza, Téglás Károly, Kiss Ferencz és Borsiczky Ottó.* (Élénk helyeslés.)

Ha méltóztatnak hozzájárulni, erről jelentést teszünk a földmivelésügyi miniszter ur ő nagyméltóságának, akit felkérünk, hogy a maga részéről is jelöljön valakit a bizottságba, hogy a további lépéseket megtehessük. Méltóztatnak ehhez hozzájárulni? (Helyeslés.) Akkor ezt határozatilag kimondom.

Ujból megköszönve szíves megjelenésüket, a közgyűlést bezárom (Hosszantartó zajos éljenzés és taps.)

K. m. f.